

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Edvardi Regis Et Martyrium, ex eo quod est per V. P. L. Surium.
Necatus est, Anno à Christo Domino 984. Cum regnasset annos 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Festum S. Cyrilli apud Græcos.

sanctorum cœtu clariores habentur, ita huius quoque Cyrilli Hierosolymitani die 18. Martij in Ecclesijs Græcis, sancta celebratur memoria, ac scriptis quoque illius, apud Græcos nomen sancti Patris præfixum, ubique reperitur.

Vide Casar. Baro. in not. marty. R. 5.

VITA S. EDVARDI REGIS ET MARTYRIUM, ex eo quod est per V. P. L. Surium. Nectatus est, Anno à Christo Domino 984.

Cum regnasset annos 4.

18. Martij.

Parentes S. Eduardi.

Inclytus Rex Eduardus generis nobilitate imprimis illustris, ab antiquis Britanniz regibus originem ducens; Patrem habuit Edgarum regem, rebus & bello & pace gestis, valde insignem; matrem verò Elfredam, præpotentis cuiusdam orientaliū Anglorum Ducis filiam. Et quidem Edgarus postquam hostes suos bello domasset, & plurima terræ eius loca suo subdidisset imperio, cœpit animum ad omnia pietatis officia adijcere, & plurima monasteria partim à fundamētis erigere, partim bellorum ruinis oppressa, ad pristinum splendorem reuocare. Et ipse quidem pius Rex monachorum cœnobiaz subindē inuisere, fratresque consolari solebat. Regina verò idē pietatis officium, virginibus Deo sacratis exhibebat. Habebat autem ex altera coniuge filium Ethelredum. Interim Eduardus natu maior, optimę indolis puer, ætatem moribus transcendebat, & mirificum quoddam virtutis specimen de se præbebat. Porro cum alijs virtutibus, tum industria & summa prudentiæ opinione valdē conspicuus erat. Hæc omnia patrem commonebant, ut ei suam post mortem, regni totius gubernacula traderet.

Obserua hic piū regum istorum studium.

Eduardus Indutrius.

Consecratur Rex.

Patre defuncto, regio diademate, à S. Dunstano & qui.

& quibusdam regni proceribus insignitus fuit, sed id culmen honoris diu constare sine magna inuidia non potuit; aded ut nouerca eius Elfrida ægè ferens Eduardum Ethelredo filio suo antelatum, consilium furoris & sceleris plenum, cum quibusdam regni primoribus inierit, quo necem optimo Regi machinabatur. Iam tres annos & menses octo Eduardus regno potitus erat, cum die quodam venationis causa, in sylvas cum canibus & equitibus proficiscitur; & fratris (quem vnicè diligebat) inter venandum amore captus, ad nouercæ aedes diuertit. Nouerca autem dolo & iniqua in pijsimum regem cogitatione plena, rara iam tempus sceleris patrandi adesse, obuia cum satellitibus processit, & simulata benignitatis specie ad hospitium inuitauit. Rex fraudis ignarus ingredi recusauit, fratremque cuius amore venerat & videre & alloqui se velle affirmauit. Regina hac sceleris patrando occasione fraudata, ad alias se insidias conuertit. Potum regi offerri iubet, & ministrum interim cæteris ad audendum promptiorem subornat, qui necem acceleraret. O crudele & immane facinus; Rex dum labris potum gustat, latro cruentissimus in illum insilijt, & cultello viscera transfixit. Ille tam atroci accepto vulnere retrocessit, & mox viribus destitutus ex equo concidit. Regina verò ubi mortuum intellexit, ne scelus innotesceret, in vicinum domicilium corpus proijci, vilique tactum stramine abscondi iussit.

Nouerca ei
mortem machinatur.

Rex Eduardus
insidijs
Nouercæ
occiditur.

Mulier caeca,
recipit
lumen ad
corpus S.
Eduardi.

Erat in ea domuncula mulier à primo natiuitatis die luminibus orbata, quæ reginæ ipsius pecunia alebatur. Ea, cum proxima nocte apud sacrum corpus vigilias ageret, & preces tota nocte cum crebris ad dominum gemitibus multiplicare:

Q99 5 care:

Templum
edificatum
in honorem
Eduardi re-
gis.

caret, lumen non sine admiratione recepit, in cuius rei memoriam, eodem in loco, templum in sanctissimi Regis honorem Deo sacrum à Christianis exstructum est. Illucescete autem die, cum rem gestam ex foemina cognouisset crudelis regina, ne sceleris patrati immanitas proderetur, vehementer pertimescere ccepit. Mox igitur sacrum corpus, in aquis palustribus demergi iussit, & palàm, ne quis defunctum regem luctu prosequeretur, edixit. Deinde, ut omnem patrati sceleris suspicionem à se remoueret, ad quendam ditionis suæ locum, decem inde miliaribus distantem profecta est. Ethelredus autem, fratris sui mortem tantis lachrymis prosequabatur, ut nullam omnino consolationem admitteret.

Ethelredus,
fratrem su-
um luget.

Corpus S.
Eduardi,
ignea co-
lumna, fide-
libus pro-
ditur.

Annus iam elapsus erat, cum præpotens Deus qui martyrum suorum gloriam obscurari non patitur, sacrum corpus fidelibus quibusdam deuote illud inquirentibus reuelare dignatus est. Eodem in loco, ubi in paludem depressum erat, ignea cælitus demissa columna apparuit, & suis radijs omnia circumquaque illustrauit. Hæc cum non semel, sed frequenter appareret, viros quosdã pietate eximios excitauit, ad miraculi nouitate indagandã; Accedunt, & corpus defuncti regis inueniunt. Fit magnus hominum concursus: exoritur planctus, lachrymæ deuotionis per ora fluunt, auctorem sceleris detestantur, & infinitis, quanti regem facerent, indicijs declarant. Nunc protectorem suum, nunc patrem patriæ appellabant, nunc sceleris auctores cum admiratione inquirebant, nunc Dei bonitatem, qui seruum suum eis ostendisset, cum multis lachrymis collaudabant, & sic sacrum pignus ad templum beatissimæ virginis deferebant, & hono-
rificè

rificè admodum sepulturæ mandabant. In loco verò vbi repertum fuerat; fons dulces & perspicuas emanâs aquas profligit, vbi singulari Dei beneficio ad martyris memoriam, multa ægris quod **Miracula,** tidiè præstantur miracula.

Interea fama diuulgante, reginæ fraus & impietas per Britaniam cunctis innotescere cœpit, & regis ipsius innocentia & sanctitas omnium prædicatione celebrari; tandemque ad Comitis Alferi aures peruenit, qui Domini sui gloria mirificè exhilaratus, confestim maiores ei honores decernere instituit. Igitur Episcopos, Abbates, cunctos regni proceres, & VVilfredam abbatissam multis ornatam virtutibus, cum sacro virginum collegio (in quarum numero regis ipsius soror erat) aduocauit: omnesque egregio instructos ordine, cum celebri supplicatione ad regis tumulum perduxit. Eò cum peruentum esset, & in tantæ multitudinis præsentia sacrum corpus detectum, ab omni corruptione alienum reperi- tum fuit. Quæ res incredibilem omnium animis voluptatem attulit. Porrò soror eius, virgo eximia & pietatis & prudentiæ laude præstans, victa amore fraterno, in oscula & amplexus ruit; & largo lachrymarum imbri faciem rigans, affantes ad gloriam martyris deuotis laudibus celebrandam, vehementer excitauit. Accedunt deinde viri venerabiles, & cum ingenti cleri populique gratulatione, sacrum illud corpus ad coenobium sceptoniam, pietate & religione celeberrimum deferunt, quod olim Elfredus Rex, Sancti Eduardi ataus, pro amore filix Ailenæ, quam Christo in eodem desponsauerat, condiderat, & amplissimis donis & possessionibus egregiè locupletauerat.

Corpus post
multum tē-
poris, inte-
grum & in-
corruptum
inuentum.

Inte-

Duo con-
tracti sanan-
tur.

Interea ingens vtriusque sexus multitudo accurrebant; in qua duo pauperes membrorum omnium officio miserè destituti, ut vix per terram repere possent, multis precibus & lachrymis à Deo, Eduardi intercessione, sanitatem obtinere nitebantur. Nec spe sua frustrati fuere, sed mox ut feretrum eis impositum fuit, sani & incolumes exilierunt. Tunc novæ lætitiæ voces exortæ præclara miracula longè lateque disperferunt, & reginæ ipsius aures etiam animumque perculerunt. Quæ tùm demùm ex admissò crimine dolorem non mediocrem concepit; & ut sacras martyris reliquias debito honore inuiferet, se cõparavit. Sed accidit, dum ascenso equo se in viam daret, ut equus nunc consistens, nunc retrocedens, nullis stimulis ad gradum faciendum incitari posset. Quod haud dubia coniectura diuinæ tribuës vindictæ, precibus pro maiori reuerentia iter facere decreuit; sed nec hoc quidè ex animi sententiâ successit; prorsus ut manifestè intelligi posset, iusto Dei iudicio indignam esse, quæ supplicè se sacro martyris corpori exhiberet. Porro sacræ reliquiæ summo honore in templum delatæ, & ad summi altaris borealem partem reuerenter admodum conditæ sunt; ybi deinceps multa sunt ægris collata beneficia, & plurima miracula ædita. Tandem Anno Domini 1001. (qui fuit 21. ab eo, quo illie corpus venerabile tumulatum fuit) eleuatum est; quod incredibili odoris suauitate omnium non modo nares, sed loca omnia repleuit, & in sanctis sanctorum cum alijs sanctorum reliquijs, honorificè collocatum. Nam & ipse sanctus Rex cuidam in visione præceperat, ut eius cenobij Abbatisa indicaret fratri ipsius, Regi Ethelredo, ut aliò Sanctum corpus transferret; & ipse sacri

Nota diu-
nam vltio-
nem.

Corpus sa-
crum ele-
uatur.

facri Pignoris tumulus quotidie mirabili facilitate à terra eleuabatur; non obscuro vtique argumento, sanctum Regem sacras reliquias suas alibi velle transponi.

DE S. IOSEPH, PATRE PUTATIVO
 Domini nostri Iesu Christi, quædam ex Casare Baro-
 nio, quædam verò, quæ ad tanti viri encomium faciunt,
 ex D. Bernardo, vt ea refert, V. P. L. Surius.

Obijt autem circa annum Christi 13.

August. Imp. 54.

Vide
 Tom. 1. An.

Homil. 2.
 super E.
 Misus est.

Ioseph de stirpe Dauid originem traxisse, tradunt Euangelistæ. Cùm enim nefas esset vel virum alterius tribus foemina, vel foeminam alterius tribus virum, matrimonio sibi coniungere, certum exploratumque est, vtrosque regio Dauidis stemmate progenitos fuisse. Quod autem sanctus hic Patriarcha à Matthæo quidem Euangelista filius Iacob, à Luca verò Heli filius appellatur, mirandum non est. Cùm enim Heli & Iacob vterini essent fratres, & Heli absque prole decederet, Iacob illi semen suscitauit, & genuit Ioseph; qui natura quidem filius eius erat, lege vero Heli, atque hoc modo Ioseph vtriusque filius dicitur. Porrò quo ætatis suæ anno virginem sanctissimam desponsatam acceperit, ex sacro e-
 loquio minimè constat. Epiphanius tamen annu-
 egisse octogèsimum existimat, quamuis alij hanc
 ideò sententiam reijciant, quod dicant ad sub-
 eundos artis fabrilis labores idoneum eum mi-
 nus videri potuisse. Quasi verò senex robustarum
 virium, & infracti roboris esse non potuerit, eam
 que à Deo promereri benedictionem, quæ Asar
 impartita fuit, cum dixit illi Moyses. Sicut dies
 iuuen-

19. Martii.
 Ioseph à re-
 gia Dauidis
 stirpe ortus.

Ioseph quo
 sensu dictus
 sit, filius Ia-
 cob & Heli.

Hæref. 78.

Deut. 33.

iuuen-